

Omilie la Întâmpinarea Domnului (2 februarie) (Ρουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες](#) / [Românesc](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

TOȚI LA BISERICĂ!

Astăzi, iubiții mei, este sărbătoarea Întâmpinării. Într-o asemenea zi, în Constantinopol, în biserica din Vlaherne (unde pentru prima dată am cântat „Apărătoare Doamnă...”) mergeau poporul și împăratul și se rugau lui Dumnezeu. Atunci, când oamenii credeau, sărbătoarea aceasta era deosebit de cinstită.

Ce sărbătorim astăzi? Într-un mic sat trăia o mamă foarte săracă. A născut pe unicul ei copil nu în casă, nici măcar într-o colibă, ci într-un staul. Hăinuțe să îl acopere nu avea; l-a așezat pe paie. Deși era frig, sobă nu aveau; animalele, boul și măgărușul, au venit aproape de copil și prin respirația lor încălzeau trupușorul lui. Toți înțelegeți că acest copilaș a fost Domnul nostru Iisus Hristos, iar mama Lui Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Nimeni nu le-a dat atenție. Ca și până astăzi: oamenii sunt atenți la cineva când acela are portofelul plin, când deține avere. Unui om sărac nu-i dau o mare valoare sau importanță. Așadar, nimeni n-a luat aminte și la această mamă săracă care ținea în brațe pe pruncul ei. Însă mai apoi, după patruzeci de zile, s-a văzut cine era ea și cine era acel Prunc. ([περισσότερα...](#))